ЛІТАРАТУРА

АЛЕСЬ АНЦІПЕНКА

ТРЫПЦІХ

I. Бяз назвы

Сказ скажае сказанае,
Нявыказаныя думкі
Занураюцца ў доўгія сны.
Чакаем...
Напэўна, усё ж ткі
Бессэнсоўна чакаем
На ўвайсьцё туды,
Дзе сыходзяцца лініі
Усіх прадметаў і рэчаў.
І дзе зь неакрэсьленых гукаў
Нараджаюцца словы.

II. Руплівец быцьця

На даляглядзе нябытнага
Валянцін Акудовіч
Рупліва ставіць
Памежныя слупы
І вешае на іх
Шыльды,
Каб ніхто не заблукаў
У гэтай небясьпечнай зоне.

III. Асэнсаваньне Бацькаўшчыны

Валянцін Акудовіч
Ня ведаў слова «мятлушка»,
Таму што ён нарадзіўся
На захадзе, а я —
На ўсходзе Беларусі, —
Вось такая ў нас краіна!

* * *

I. Сіну

ТРЫ ЦЬВІКІ

Сін ня сіні,
Сін мне сьніцца.
Сіньнявокая сіньніца
Не дае мне падавіцца
Чорнай, чорнай, чорнай піццай.
Цьвік, цьвік, цьвік!

* * *

Алесь Анціпенка *— паэт.*

БЯЗЬБЕДНЫ ПАЭТ

Паэт Хадановіч ня жыў на пазыкі,
Бо кожнага дня ён пісаў лімэрыкі,
А потым, прадаўшы тае лімэрыкі,
Да самае раніцы робіць падлікі.

* * *

ДАДАІСТЫЧНЫ ВЕРШ

Абугу, абугу
Не скажу я ні гугу.
Булка, булка —
Га-га-га!
Гакі, гакі, гакі, гакі —
Е-едзем у вёску мы Булгакі!

* * *

Шлях цяжарыць,
Цяжарныя жанчыны пакідаюць
Акудовіча —
Ісьці робіцца крыху лягчэй.

* * *

У жабак клопаты
Зямныя і вадзяныя.
А на неба іх узносяць
Бусьлікі.

* * *

Заляцеў шпак у шпакоўню,
Агледзеўся — аднапакаёўка.
Г...но хата.

* * *

НАСЬЛЕДАВАНЬНІ БАГУШЭВІЧУ

Бацьку яго звалі Васіль,
Сам жа ён Валянцін.
Ні зямлі, ні хаты ня маець,
Бо жывець у горадзе.
Калі што запытаесься ў яго,
Адказваець: «Шукайце мяне ў няма».
Славай і багацьцем абкружаны,
Сядзіць ён там поруч з князем
Астроскім.
Сам Скарына чытае ім урыўкі з сваёй
Бібліі.
Вакол шмат люду літоўскага
і беларускага.
Пекна і хороша. А як хто новы
ўвойдзець туды,
Дык таго адразу ж Велікодным яйкам
і сустракаюць!

* * *

Заўтры зноў народзіцца новы дзень —
Не пасьпаваю мыць пялюшкі.

* * *

РУСКІ КАЛЯНДАР

Крестьянин торжествует.
Грачи прилетели.
Комары да мухи.
Болдинская осень.

* * *

У ПОШУКАХ СЯБРА

Па запрашэньні сьвятога Пётры
Быў учора ў раі.
Акудовіча няма і там.